

[Indenrigsministeren]

ønsker, der sker ændringer i Gråsten politikreds, og så at sige til en anden minister, at ministeren skal sørge for, at de og de beslutninger træffes i de og de kommuner, som har kompetencen.

Jeg beder altså til, at vi ikke tvinger hinanden ind i en forlænget diskussion om disse ting; det var kun i anledning af det, hr. Flygaard sagde: om jeg ønskede flere beføjelser. Jeg tror ikke, det ville være heldigt for det kommunale selvstyre, hvis ministeren fik flere beføjelser.

Jeg skal helt lade være med at komme ind på de tanker, som over for mig er blevet nævnt om, hvad dette kunne give anledning til med hensyn til, hvor sygehuskompetencen skal ligge i hovedstadsområdet. Så ville vi få en livlig diskussion, som slet ikke hører hjemme i dag.

Nathalie Lind (V):

Jeg vil sige til indenrigsministeren, at det var ikke en indskudt bemærkning. Jeg oplever det, der sker her i dag, og det, der samtidig sker i Københavns kommune og Københavns amt, som noget meget specielt. For hvordan har egentlig et parti, der har regeringen, og som har en indenrigsminister, der så positivt og stærkt, som det er sagt her i dag, vil løse en vis opgave – altså at bevare hospitalerne – det med sine partifæller i disse kommuner – og vi kan tage Frederiksberg med? Det var det, jeg mente. Hvis indenrigsministeren så klart og så stærkt er tilhænger af, at de skal bevares, så må han også have en væsentlig indflydelse i forhandlinger med sine partifæller.

Ministeren siger, at de ikke er alene. Nej, nej, vi er talmæssigt meget svagt repræsenteret i disse områder, om vi overhovedet er det. Men hvor vi er det, er der ingen vanskeligheder fra vores side og mig bekendt heller ikke fra konservativ side, specielt – som vi har set – vedrørende Diakonissestiftelsen, når man nu tager Frederiksberg med.

Jeg mener, at indenrigsministeren efter sine stærke udtalelser her i dag skulle have alle mulige chancer, hvis viljen – hvad jeg håber og tror – er til stede, for at nå til en forståelse med sine partifæller i de berørte kommuner og amter.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Måtte jeg forstå ministerens bemærkning for således, at indtil der er skabt en afklaring, vil ministeren i givet fald søge bevilling til, at Diakonissestiftelsen og Sankt Lukas Stiftelsen kan drives, hvis ikke Københavns kommune og Københavns amt optager de nødvendige bevillinger på deres respektive budgetter?

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Jeg skal først konstatere, at hr. Hagen Hagensen ikke svarede på det spørgsmål, jeg stillede, og at hr. Svend Erik Hovmand heller ikke har gjort det.

Det var ellers ganske klart og enkelt: ønsker de som forslagsstillere ministeren udstyret med yderligere beføjelser i forhold til indgreb i sygehusplanlægningen i hovedstadsområdet? Sådanne beføjelser kan kun skabes ved lovgivning. Med andre ord: ønsker man at få gennemført en lovgivning, som øger ministerens beføjelser?

Jeg skal til fru Nathalie Lind sige, at det vel ikke kun er socialdemokratiet – jeg mener i øvrigt som fru Nathalie Lind, at de kunne have behov for at snakke sammen – det er vel også venstre, der skal til at snakke sammen.

Jeg citerede før formanden for sygehusplanlægningsudvalget i hovedstadsrådet, som utvetydigt fraråder folketinget at vedtage det forslag til folketingsbeslutning, som venstre er medforslagsstiller til. Hvad med, at I også snakkede sammen?

(Kort bemærkning).

Birthe Nielsen (SF):

Jeg er ked af, at ministeren ikke rigtig svarede mig på de spørgsmål, jeg stillede, da jeg stod heroppe sidste gang: om ministeren ikke finder det rimeligt, når vi netop snakker hospitalsplan, og når vi netop snakker om ventetælføringen – for det er jo det, der er problemet i dag med de to hospitaler – at kommunerne udbygger plejehjemspladserne. De koster kun 166.000 kr. om året over for de 266.000 kr. om året, en hospitalsseng koster. Det er ministerens ressortområde, og staten er med til at betale til disse dyre hospitalsenge, så finder ministeren det ikke rimeligt, at man i hospitalsplanen også tager højde for